

JOHN LAU: EMAVS

OSTANI Z NAMI, GOSPOD

Ni naključje, da je sveti oče Janez Pavel II. konec svojega življenja okronal z letom rožnega venca in letom evharistije. Želel je, da bi tisto, kar je bilo njegova posebna ljubezen, postalo tudi posebna ljubezen Cerkve: evharistija in rožni venec (Marija).

Božja previdnost je izbrala, da se mu je življenje izteklo prav v letu evharistije, še več, prav med sveto mašo, ki se je darovala ob njegovi bolniški postelji.

Čemu leto evharistije? Posebno leto evharistije je z veseljem naznanil

na praznik svetega Rešnjega telesa 10. junija 2004, ko mu je tudi določil časovni okvir: oktober 2004 – oktober 2005. Namen in vsebino tega leta je tako pojasnil: »Leto evharistije je v okviru pastoralnega načrta, ki sem ga označil v apostolskem pismu Ob

začetku novega tisočletja. Tam sem povabil vernike, naj "ponovno začnejo pri Kristusu". Ko bodo bolj marljivo zrlili obličje učlovečene Besede, ki je stvarno navzoča v zakramentu, se bodo mogli vaditi v umetnosti molitve in se zavzemati za tisto visoko

mero krščanskega življenja, ki je nujen pogoj, da bi učinkovito izvrševali novo evangelizacijo« (13. junij 2004).

Ob začetku leta evharistije je bil v Mehiki mednarodni evharistični kongres z geslom Evharistija – luč in življenje novega tisočletja. »Luč, ker v evharistični skrivnosti izžareva navzočnost Kristusa, ki je Luč sveta; življenje, ker nam je Jezus v evharistiji podaril samega sebe, Kruh življenja,« je pojasnil sveti oče, ki je to posebno leto začel s slovesno sveto mašo 17. oktobra v Rimu.

Papež je razložil, kaj želi s tem letom: »Da bi se živo zavedali, kaj je evharistija, in to z bolj občutenim obhajanjem maše, z daljšim in bolj pobožnim češčenjem, z večjo zavzetostjo za bratstvo in služenje zadnjim. Evharistija je izvir in razkritje občestva.«

Da bi čim bolj poglobljeno živeli to leto, je Janez Pavel II. napisal apostolsko pismo Ostani z nami, Gospod. Ta prošnja naj bi »odmevala v vsaki krščanski skupnosti: ko kristjani prepoznajo Kristusa po lomljenju kruha, naj bodo pripravljene zanj pričevati z dejavno ljubeznijo.«

Kardinalskemu zboru je pred božičnimi prazniki papež razkril tudi najbolj vzvišeni cilj leta evharistije: »Da bodo eno! Nujno je, da ponovno zgradimo polno občestvo med kristjani. Obhajanje leta evharistije meri, med drugim, k temu, da napravlja še bolj živo to težnje po edinosti, ko kaže na edini in neizčrpan izvir: na Kristusa samega. Brez obotavljanja moramo napredovati na poti edinosti.«

Posebne izraze je leto evharistije dobivalo v teku bogoslužnega leta, od praznika do praznika. Papež je na to opozoril na prvo adventno nedeljo 2004: V bogoslužnem letu »bomo s posebno vnemo zrlili obličje Kristusa, navzočega v evharistiji. Jezus, učlovečena beseda, umrli in vstali, je središče zgodovine. Cerkev ga časti in v njem odkriva zadnji in povezujoči smisel vseh skrivnosti vere: Božjo ljubezen, ki daje življenje.«

Hrana nesmrtnosti

Evharistija in vstajenje mesa – Poslušajmo Ireneja: »Ko pšenično zrno pade v grudo in se tam razkroji, vzklje ... Tako bodo tudi naša telesa, ki jih hrani evharistija, ko bodo položena v zemljo in tam razpadla, vstala ob svojem času, ko jim bo Božja Beseda naklonila dar vstajenja v slavo Boga Očeta.«

Evharistija in preoblikovanje vesoljstva – Toda učinek evharistije v človeku gre še dalje ... tudi stvarstvo je na neki način poklicano k povečanju.

Pravi vzrok za preoblikovanje vesolja je gotovo Jezus, ki umre in vstane od mrtvih.

A ker nam je Pavel razodel, da ljudje dopolnjujemo Kristusovo trpljenje in da narava pričakuje razodetje Božjih sinov, pričakuje Bog tudi sodelovanje ljudi, ki jih je evharistija priličila Kristusu, da sodelujejo pri prenovitvi vesoljstva. Torej bi lahko rekli, da človek postane v moči evharističnega kruha "evharistija" za vesoljstvo, v smislu da je s Kristusom kal za preoblikovanje vesoljstva.

Če je namreč evharistija vzrok za človekovo vstajenje, ali ni morebiti človekovo telo, ki ga je evharistija pobožanstvila, določeno za to, da bi, potem ko pod zemljo razpade, sodelovalo pri prenovitvi vesoljstva?

Mar torej ne moremo reči, da smo po smrti z Jezusom evharistija za zemljo? Zemlja nas použije, kakor mi zaužijemo evharistijo: ne zato, da bi preoblikovala nas v zemljo, ampak da bi se zemlja preoblikovala v »novo nebo in novo zemljo«.

Privlačno je misliti, da imajo telesa naših umrlih kristjanov nalogo sodelovati z Bogom pri preoblikovanju vesoljstva. In v srcu se rodi velika ljubezen in spoštovanje do tistih, ki so odšli pred nami. V tej luči bi še bolje razumeli že stoletja trajajoče spoštovanje in češčenje, izkazovano tistim, ki jih imenujemo rajne – predvsem telesom svetnikov – ki pa se v vesoljstvu že rojevajo v novo življenje.

❖ CHIARA LUBICH

(IZ KNJIGE EVHARISTIJA, LJUBLJANA 1997)

NAPREJ Z NOVIM PAPEŽEM

Ostani z nami, Gospod! S prošnjo, s katero je na veliko noč končeval svoje poslanstvo oznanjevalca Janez Pavel II., je isto poslanstvo začel Benedikt XVI. 20. aprila letos. V svojim prvem govoru kot papež je o evharistiji povedal: »Posebno pomembno je, da se moje papeževanje začne, ko Cerkev živi posebno leto, posvečeno evharistiji. Kako naj ne bi v previdnostnem ujemanju razumeli sestavino, ki mora označevati službo, v katero sem bil poklican?«

Pomembni trenutki leta evharistije, ki jim je novi sveti oče s svojo navzočnostjo in pronicljivo besedo dal značilen pečat, so še bili: praznik svetega Rešnjega telesa, italijanski

evharistični kongres v Bariju, svetovni dan mladih v Kölnu in končno škofovska sinoda z geslom Evharistija, vir in vrhunec življenja in poslanstva Cerkve.

Na sinodo nas je Benedikt XVI. pripravljala z opoldanskimi nagovori ob nedeljah v juniju in v septembru. In da je bil praznik prvega svetega obhajila v vsaki župniji najlepši dogodek evharističnega leta, je pokazal s srečanjem s prvoobhajanci v Rimu 15. oktobra.

Sedanji papež je v svojem prvem intervjuju za TV povedal o svojem predhodniku: »V Cerkvi je ustvaril novo ljubezen do evharistije.« Če se je to "stvarjenje" zgodilo tudi v nas, je leto evharistije doseglo svoj namen.

❖ VINKO PALJK